

Ulf Lindström: En god man

I det feta stimmet av svenska kriminalromaner liknar den ena författaren den andra som en sill liknar en sill. Den 51-årige boråsaren Ulf Lindström sticker ut som en exotisk taggfenig med sin debut i genren.

Det är en bok som gnistrar av stilistisk energi, humoristisk touche och språklig uppfinningsrikedom, med i stort sett varje mening omsorgsfullt utmejslad och tillspetsad. Här finns inga transportsträckor av asfaltsgrå deckarprosa, inga pladdrande dialoger för dialogens skull.

Det kan rentav bli lite för mycket av det goda emellanåt, inte minst överflödet av termspäckad it-jargong som Lindström behärskar med en hackares ackuratess.

Språket är *En god mans* ojämförliga tillgång, men också intrigen är originell, fjärran från den gängse polisromanmallen. I centrum står en mördare och hans advokat som växelvis berättar historien. Det är inte mördarens identitet som här är gåtan - han har redan erkänt - utan hans motiv. Kan det finnas förmildrande omständigheter? Samtidigt som nytt ljus kastas över mördarens väg fram till brottet, faller skuggorna över advokatens karaktär. Han är till synes lyckligt gift och far till en åttaårig dotter. Men som anställd på sin fars advokatbyrå måste han dagligen kämpa med sitt stukade självförtroende.

Titeln är en ironisk antites till Hans Alfredsons *En ond man*. Både mördaren och hans försvarare eftersträvar att framstå som hederliga, kärleksfulla och omhändertagande män, men konfronteras med drifter och böjelser som varit omedvetna för dem själva. Ingen inre ironi och yttre attityd skyddar dem mot sig själva.

Innanför den språkliga snickarglädjens virtuosa vändningar och välfunna metaforer döljer sig ett bottenlöst manligt mörker. Det är en njutning att läsa den här romanen, men njutningen är långt ifrån ren.

Nils Schwarz, Expressen

Ulf Lindström: En god man

Ulf Lindström fick Borås Tidnings kulturpris för sin novellsamling Soldimma 1985. Sedan dess har han skrivit dramatik, essäer och kritik. Nu romandebuterar han med En god man.

Det är en minst sagt oroande spänningsroman där djupdykningen i en mördares tankevärld ger associationer till så väl American Psycho som Brott och straff. Peter Ljung sitter i en cell i Borås häkte i väntan på dom för ett brutalt våldsbrott han begått. I kvällspressen kallas han för "Golfmördaren". Till cellen kommer advokaten Andreas Falck med ambitionen att få Ljung att tala, att berätta varför han dödade. Som svar får han, nedskriven ett kapitel i taget, mördarens berättelse om sig själv, om allt som ledde fram mot brottet han begått. Det är en berättelse som äter sig in i den något viltsna advokatens eget liv, som tar plats mellan hans slitning mellan jobbet och hemmets förväntningar, som får honom att ifrågasätta sin roll som man och far och som får hans värld att rämna.

"Om män och vad de gör med kvinnor.", så sammanfattas Ulf Lindströms roman på förlagets hemsida och det här är definitivt ett välskrivet, omtumlande försök att ur ett manligt perspektiv sätta ord på tankar kring män som utnyttjar, misshandlar, förtrycker och mördar kvinnor. Mötena mellan Peter Ljung och Andreas Falck i Borås häkte är ett möte mellan två män som bägge vill vara goda män men som går vilse i en värld av bristande moral, av kvinnor de inte förstår eller inte kan nå och av bilder på nakna barn på internet. Det här är också en roman som gör mig ovanligt illa till mods. Kanske för att jag inte riktigt förstår var författaren själv står i den här komplicerade härvan. Kanske för att jag har oerhört svårt att ta till mig en berättelse som saknar kvinnoperspektiv. Kvinnorna i den här romanvärlden agerar inte, de bara ställer krav, behöver beskydd eller behöver möjligen bli älskade.

Ulf Lindströms kan definitivt skriva. Han har ett hetsigt jargongladdat språk som för tankarna till en välputsad Lapidus. Hans roman väcker tankar, väcker obehag och skapar behov att diskutera men den når inte ändå fram. Åtminstone inte till mig.

Norra Skåne

Han inte bara vill - han kan

Jan Ceder läser kriminaldebuten "En god man" av Ulf Lindström och får känslan av att författaren till skillnad från många andra - inte bara vill skriva utan också kan det.

Bara några sidor in i Ulf Lindströms första roman får jag en behaglig känsla av att han är en krimidebutant som - till skillnad från så många andra - inte bara vill skriva utan också kan det. Beskrivningen av dem som befolkar advokatkontoret i Borås är elak på ett ganska roligt sätt; språket har en skruv som tyder på att det är genomarbetat och tänkt att vara betydligt mer än bara ett transportband.

Men riktigt glad kan jag inte vara, eftersom jag redan vet att *En god man* handlar om barnpornografi och ett särdeles bestialiskt mord. Allt verkar klappat och klart: mördaren har erkänt och sedan tigit, men advokaten Andreas får för sig att dyrka upp hans huvud för att förstå och trots allt kunna försvara honom.

Det utspelar sig i Borås, men geografien är inte särskilt viktig. I stället är det växelspelet mellan Andreas och mördaren PeterLjung som intresserar författaren - och läsaren. De är båda högintelligenta; Andreas går rentav omkring med en Mensanål på kavajslaget - vilket kan bero på att han är så illa hunsad av sin far. Detta och mycket annat inser den genomskådande Ljung, och det hela blir ett utdraget envig där mördaren pytsar ut sina sanningar i portioner och advokaten kämpar med dem, sina egna demoner och de familjeplikter han så grundligt försummar.

Det mesta berättas av Andreas, vars språk är en brokig blandning av den förbrytarjargong han möter hos klienterna, kaskader av associationer och inte minst citat från alla möjliga håll: dikter, Disneyfilmer, Shakespeare. Även om metaforerna ibland haglar för tätt är de ofta slående, och det finns en ovanlig intensitet i texten. Och i skildringen av den vämjelse Ljung känner inför utnyttjandet av framför allt en speciell liten flicka blir vreden rent gammaltestamentlig, liksom det straff han utmäter.

Lindström har vinnlagt sig om att komplicera sin berättelse (själva mordet mystifieras omsorgsfullt) och att vidga perspektivet från det enskilda brottet till mer allmänna resonemang om män som förtryckare av kvinnor, om moral och dunkla drifter. Ibland blir det dunkelt i överkant, och lite trött kan jag väl bli på de många turerna mellan advokaten och hans klient. Men man behöver inte älska den här boken blint för att välkomna den som något speciellt i en bransch av mördande monotoni.

Jan Ceder, GT

Spänning med djup och syfte

Det socialrealistiska spår som sedan 1970-talet präglat den svenska kriminalromanen (och i denna beteckning innefattas givetvis undergenrer som "thriller" och "deckare") saknar egentligen motstycke i resten av världen. Med folkhemmet och dess nedmontering som grundbaser har den svenska modellen för spänningslitteratur erövrat stora delar av USA och västra Europa, som funnes det något speciellt kittlande med frigjordhetens krackelerande paradiset.

I själva verket är detta ingen direkt nyhet.

Före Henning Mankell hade filmregissörer, konstnärer och "vanliga" skönlitterära författare redan slitit loss skyggglapparna och blottat såväl äktenskapsupplösning och bråd död. Därmed inte sagt att vissa svenska kriminalförfattare, om än inte så många som man kan förledas att tro, faktiskt har varit nyskapande och hållit hög internationell nivå.

Å andra sidan är det lätt att tröttna på resten, den stora gråzon som förvandlar "ondska" till kliché i syfte att underhålla. Desto mer glädjande när då till exempel Anders Roslund-Börge Hellström dyker upp, hantverksskickliga författare med ett syfte, ett budskap. Och som nu Ulf Lindström.

Fonden för Lindströms romandebut *En god man* (första boken, den fina novellsamlingen *Soldimma*, utkom dock redan 1985) är egentligen typisk. En uppåtsträvande advokat plågas svårt av att stå i skuggan av sin far, tillika byråns grundare och överhuvud, av konkurrensen med kollegerna, av att relationen till hustru och barn blir offer för karriärklättrandet. Det dricks lite för mycket, misshushålls med energi och samvetsömka. Imponerande nog lyckas dock Lindström använda denna slitna mall till något betydelsefullt.

I ett förhörssrum på häktet i Borås – som här och var utsätts för från men lustfylld småstadskritik – finner sig advokat Falck öga mot öga med en rikskänd mördare som redan har erkänt sitt bestialiska brott och vill bli dömd. Men det som är ett till synes enkelt fall, där han enbart har att försöka få sin klient diagnostiserad som sinnesförvirrad, utvecklas efterhand till en mardröm eftersom viljan att förstå tar överhanden.

Lindström använder sig av en lika klassisk som riskabel berättarmetod, där han låter advokatens och mördarens röster löpa parallellt, varpå bådars liv, syn på sexualitet och moral flätas samman. Fallgroparna undviks dock skickligt och de ibland stackatoliknande monologerna bidrar till att skapa lika stor osäkerhet och stort obehag hos läsaren som hos huvudpersonerna; till och med det tvivelaktiga greppet att låta brottslingen vara adopterad från Sydkorea fyller till slut sitt syfte.

Något verkligt svar på vad "en god man" är gives inte, men Ulf Lindströms syfte har sannolikt varit att i stället nysta i den moderna manlighetens dilemman, och godhetens; delikata teman som här innefattar barnpornografi, pedofili, tvivel på inlärd kunskaper, rättsskipande utanför lagens rāmärken, familjeliv och föräldraskap. Resultatet är spännande, välskrivet och mycket oroväckande.

Per Planhammar BT

En god man har gått som sommarföljetong i BT. Romanen gästrecenseras därför av Per Planhammar, författare och litteraturkritiker i Göteborgs-Posten

Vilken bra debut!

Ulf Lindströms bok – mycket mer än en kriminalroman.

Ulf Lindströms debut i krimi (jag har bestämt mig för att följa kollegan Bengt Eriksson på LO-tidningen och anamma krimi som ett samlingsbegrepp för thriller, deckare, kriminalromaner etcetera) hör till de två-tre bästa jag läst under det senaste året.

”En god man” är en sådan där sällsynt läsoplevelse som jag egentligen inte vill ska ta slut, även om jag brinner av nyfikenhet på vart romanen egentligen är på väg. Nu vet jag förstås hur det slutar och den slutar som den börjar...

Om det låter gåtfullt så får det vara så. För jag är inte den som ska sabotera någons läsoplevelse utan tag och läs, som en av huvudpersonerna upprepade gånger säger i ”En god man”.

Men den ena huvudpersonen, Peter Ljung, är verkligen inte sedd som en god man. Han sitter häktad för att på ett ytterst våldsamt sätt ha slagit ihjäl en människa med en golfklubba. Han greps på brottsplatsen, anhölls, häktades utan att säga ett ord. Han tiger inför sin advokat Ebba Gansland som överlämnar ärendet till sin kollega Andreas Falck, son till den respektabla advokatbyråns grundare och ägare.

Andreas läser allt om fallet och konstaterar att det bara är att låta rättvisan ha sin gång. Rättegång, dom och sedan till arkivet med handlingarna. Men han måste ju träffa sin klient och går upp till Boråshäktet. Där i besöksrummet sitter de mitt emot varandra, advokaten och hans klient. Peter Ljung tiger och så ska Andreas Falck gå. Då tar Ljung tag i hans armbåge och säger: Jag kan prata med dig.

Från och med då är Andreas Falck och Peter Ljung två spelare i en slags envig. Eller kanske ett slags kammarspel. Jag vet inte, men det sistnämnda kanske inte är så dumt, författaren är ju bland annat dramatiker.

Hur som helst, den häktade Ljung förser sin advokat med datafiler där han berättar hela historien från den dag då han lämnade Göteborg för att börja på supportavdelningen på ett postorderföretag i Borås. Hur han där iakttar och avskyr sina arbetskamrater. Aha, tänker jag som läsare här är ett porträtt av en psykopat på väg mot avgrunden.

Men så enkel är den här romanen inte. För i takt med att Ljung avslöjar mer och mer om bakgrunden till det som inträffade vid midsommartid blir Andreas Falck mer och mer indragen i ett slags kraftfält. Ett kraftfält där han tvingas konfrontera sin manlighet, sin sexualitet och sitt förhållande till kvinnor. Genom mötena med Ljungs berättelse och de fysiska samtalen på häktet tvingas Andreas Falck ställa sig frågan: Vad är en god man? ”En god man” är verkligen ingen lättsam underhållningslitteratur, det är en roman som tar frågeställningarna om livet i allmänhet och manlighet i synnerhet på mycket stort allvar. Språket är spänstigt och mycket levande, jag gillar verkligen Ulf Lindströms prosa och ser fram emot en uppföljare.

Med den här romanen har jag två kandidater till årets debut i krimi: ”En god man” och ”Spindelmannen” av Michael Alonzo (recenserad den 19/8).

Anders Wenn, GD

Mördarens psyke

Det är en intressant debut Boråsprofilen Ulf Lindström bjuder på. En psykologisk resa med en häktad mördare och en advokat som resenärer. Advokaten, en hunsad komplexfylld man, träffar "Golfmördaren" för att få hans erkännande och förklaring till det bestialiska mordet på flickvännen med en golfklubba – och får följa med på en resa långt ned i själens djup. Det handlar om förbjuden sexualitet, avvisanden, tillkortakommanden, och ju djupare advokat Andreas Falck kommer i mördarens psyke, desto mer förstår han handlingarna.

Han är skicklig på att formulera sig, Ulf Lindström, och har stundtals ett fantastiskt vackert språk, meningar som klingar inombords länge efter att man slagit igen boken. Problemet är bara att det ibland känns som lusten att formulera sig elegant tar över lusten att berätta. Historien är underordnad formen, vilket gör läsandet lite hackigt.

"En God Man" kategoriseras som spänningsroman, men den som förväntar sig en klassisk kriminalgåta lär nog bli besviken. Deckare? Nja. Mer en psykologisk relationsroman.

Kristianstadsbladet

Ulf Lindström debuterar som romanförfattare med denna psykologiska spänningsroman, och bjuder på en ovanlig form av kriminalhistoria. Med hjälp av inre monologer, dagboksanteckningar och skärskådande karaktärsbeskrivningar går han på djupet med sina huvudpersoner. I centrum finns advokaten Andreas Falck som får ta över det komplicerade fallet med Peter Ljung, som redan erkänt ett brutalt mord på en kvinna. Allt verkar klart, men Falck tycker att något inte känns rätt. Man får följa det psykologiska spelet dem emellan samtidigt som det lättas alltmer på förlåten över vad som egentligen hänt. Samtidigt krackelerar Falcks egen tillvaro och hans liv vävs allt tätare samman med Ljungs. En välskrivna debut som griper tag från start och når en bra bit ovanför standarden i genren.

Cecilia Helle, UNT

En god man förenklar

Peter Ljung har förvandlat en människa till ett sönderslaget kadaver. Med en Cobra järntrea. I pressen kallas han för Golfmördaren.

Till cellen kommer advokat Andreas Falck med sin mensanål och attachéväska. Hans jobb är att hitta förmildrande omständigheter och att få Ljung att berätta varför han dödade. Hitintills har han knipit igen "som om käfthållning vore en olympisk gren." Falcks och Ljungs berättelser löper parallellt med varandra och successivt ökar spänningen ju mer Falck absorberas av Ljungs berättelse och står slutligen ansikte mot ansikte med sitt eget mörkaste innersta.

Lindström särpräglade berättande är rik på språklig, leklysten driftighet som lyfter och gör att en mycket färgstark historia växer fram i *En god man*.

Det klassiska mansidealet att vara stark, ge trygghet och vara ansvarstagande blir allt svårare att leva upp till. Lindström försöker skildra en berättelse om sexualitet och moral och vad män gör med kvinnor när de inte längre räcker till. Det handlar om mäns våld mot barn och kvinnor behandlat utifrån ett manligt perspektiv.

Falcks skenbart lyckliga liv med fru, barn och advokatjobb vänds upp och ned. Han slits sönder av alla krav som ställs på honom. Han vill vara en god man i sin hustrus ögon. Att vara duglig.

Både Falck och Ljung vill vara goda män men i sin känsla av otillräcklighet och utsatthet väcks mörka drifter inom dem själva.

Ett aber i den här skildringen av den moderna mannens vilshenhet är dock den undermåliga framställningen av kvinnor. De gestaltas för platta och förenklade. *En god man* är en intressant men ibland en snärjig berättelse som manar till reflektion.

Sedan debuten med novellsamlingen *Soldimma* (1985) har Ulf Lindström främst skrivit dramatik, journalistik och kritik. *En god man* är Lindströms debutroman.

Jenny Andersson DT

Ulf Lindström | En god man |

Språket i Ulf Lindströms bok skiljer sig från slentriandeckarens, och intrigen är annorlunda men Bella Stenberg är inte övertygad.

Man har olika skäl att läsa en bok. Den här utspelas i Borås. Det är en anledning. Men platsen är inte viktig, och Borås kommer nog aldrig att bilda en vacker fond för en ny deckarserie. Det våldsamma golfmordet kunde ha skett var som helst. Även om staden på något sätt ökar aggressionen hos huvudpersonerna, förstärker känslan av misslyckande, tristess och att sitta fast; kroppsligt och själsligt.

Det mesta sker dessutom inomhus. På häktet, på advokatbyrån, i hemmet. Och inombords. Framför allt är det två män som spelas ut mot varandra, den nästan-misslyckade advokaten Andreas Falck som vill hitta ett sätt att försvara eller åtminstone förmildra synen på mördaren Peter Ljung, som i sin tur skriver ner sina bekännelser och tankar. Framför allt advokaten söker svaret på frågan varför (om det ens finns?) och försöken att förstå visar nya, inte alltid behagliga, sidor hos dem själva och andra.

Dessutom: barnpornografi, föräldraförtryck, misslyckat sex, jakt på kärlek, att hinna med vardagslivet.

Ulf Lindström debuterade med novellsamlingen *Soldimma* 1985. *En god man* är hans första roman, och han har ansträngt sig. Ibland lite för mycket. Språket skiljer sig från slentriandeckarens, men till exempel förtjusningen i att sluta meningar med *och* får inte talspråket att flyta bättre. Även intrigen är annorlunda, mördaren har erkänt, sitter häktad och vill ha sitt straff. Frågan *varför* glider över mot ett *varför inte*.

Och vad är egentligen en god man? Hur blir man en sådan, och i vems ögon? Lindström ritar upp en del klichétyper, om än detaljerat, och försöker problematisera dagens manlighet. Han visar inte upp mannen som särskilt sympatisk. Men inte kvinnan heller.

Bella Stenberg GP

Ulf Lindström: En god man - Bokomdöme

En god man

Av Ulf Lindström

Wahlström & Widstrand 2011

Boken marknadsförs som en spänningsroman, och det är väl riktigt. Det är en bok med en krypande spänning, men det är definitivt ingen deckare. Brottet är redan begånget. Mördaren har åkt fast. Han vill inte prata med sin försvarsadvokat, som byts ut mot en ung och ganska oerfaren jurist. Den åtalade godkänner honom och de startar en konversation som man inte vet vart den ska leda.

I själva verket innehåller romanen inte så många reella händelser, vilket naturligtvis är ovanligt för en spänningsroman. Däremot ökar graden av dramatik hela tiden när den åtalade mannen lyckas med att manipulera försvarsadvokaten så pass att det till slut står klart att det kanske inte finns så mycket som skiljer dem. Eller? Frågetecknen är många.

Ulf Lindström har ett eget språk i sitt författarskap. Han leker med orden, vränger orden och får dem att verka som emellanåt poetiska och ibland som barnkammarramsor. Han använder sig mycket av talspråk och ger ofta musikreferenser. Dessutom har en säregen humor som man kan skymta mellan raderna, även när boken beskriver de mer otäcka händelserna.

Det otäcka består av mäns våld mot de svagare – kvinnor och barn. Författaren beskriver vidrigheter som om det näst intill är en slump vem som verkligen går över gränsen och begår de avskyvärda brotten.

En god man är Ulf Lindströms romandebut. Han har tidigare utgivit en rosad novellsamling och skrivit dramatik samt verkat som journalist och kritiker.

Blogg En samlares bekännelser

LÖRDAGEN DEN 27:E AUGUSTI 2011

En god man – Ulf Lindström

"*Kriminalroman i Boråsmiljö*" står det i Borås Tidning där jag läser den som sommarföljetong. Det är inte en roman som jag inte skulle kalla deckare även om här ingår mord, mordet är redan begånget och förövaren häktad när berättelsen startar.

Det handlar om golfmördaren Peter Ljung och hans försvarsadvokat Andreas Falck. Peter Ljung har begått ett bestialiskt mord med en golfklubba. Hans älskade Maria Kuusisto är död. Han vill inte ha något försvar, han vill ta sitt straff. Advokaten vill bygga ett försvar på förmildrande omständigheter men sedan drivs han vidare för att försöka förstå mördaren och så småningom börjar Peter skriva ner textsnuttar till advokaten, han får lite i taget.

Advokaten är relativt lyckligt gift och har en dotter - även om hans arbete gör att han försummar familjen rätt ofta. Däremot är han inte alltid nöjd med sitt jobb och konkurrensen på byrån, byrån som hans far startat och driver med hård hand.

Peter Ljung har gjort konkurs i IT-branschen och jobbade innan mordet med support, något som han anser vara under hans kompetensnivå. Hans ambition är att vara *en god man*.

Advokatens och mördarens berättelser löper parallellt och flyter in i varandra och historien, kärlek, pedofili och sex, rullas upp. Advokat Andreas Falck lär sig saker om sig själv - inte alltid positiva och - Peter Ljungs berättelse får en omvälvande inverkan på advokatens liv, både privat och professionellt.

Språket i romanen är ibland brutalt, ibland nästan poetiskt, t.ex. när Peter beskriver kärleken till Maria. Men i andra delar äcklar mig boken – jag har svårt att ta till mig "*mannens reptilhjärna*". Boråsbiten tar jag som relativt ny boråsare med själ och hjärta till mig. Kan det sägas bättre: "*... ut i det som kallas sensommarvärme vilket i Borås betyder att det kanske inte regnar hela dagen.*"

Efter att ha läst boken frågar jag: *Är vi alla kapabla att begå mord? Finns goda människor? Är mansrollen SÅ svår?*

[Sladdertackans bokblogg](#)

En God Man

Postat den [29 september, 2011](#) av [Anders](#)

En God Man

Titel: [En God Man](#)

Författare: Ulf Lindström

ISBN: 9789146221043

Jag har nu läst *En God Man* av Ulf Lindström. Det var länge sedan jag verkligen njöt så av att läsa en bok. Dels så var boken självklart bra, mer om det strax. Men framför allt så var boken trevlig att läsa på grund av att den utspelas i Borås, staden där jag bor.

Det är ju ofta man läser böcker där det finns detaljerade stadsskildringar, men sådana blir alltid mer intressanta när man verkligen känner till staden i fråga. Nu när jag läste hur huvudpersonerna gick runt i Borås så kunde jag se miljöerna framför mig på ett helt annat sätt än vad jag gör när en annan stad skildras i en bok. Sen att det förekom ett och annat fel rent geografiskt i boken är väl något man kan bortse ifrån, huvudsaken är det i det stora hela är korrekt. Det vore ju illa om det var en bok som utspelas i Borås men inget i den beskrivna miljön skulle stämma med verkligheten.

Ser man till handlingen i *En God Man* så är det en alldeles utmärkt idé som Ulf Lindström har använt sig av. I de tider vi nu lever i där var och varannan människa skriver en kriminalroman, den ena värre än den andra, så är det skönt att läsa en bok som utspelas efter det att brottet är begått. För hela boken handlar om ett mord, ett brutalt sådant. Men gärningsmannen är hittad och har erkänt, allt det där slipper man uppleva som läsare. I stället så får vi vara med när gärningsmannen träffar sin nya advokat och helt plötsligt börjar berätta varför han begick mordet. Handlingen i det stora hela är hur en relation växer sig allt starkare mellan gärningsmannen och hans advokat.

Det är alltid kul när handlingen i boken man läser får en oväntad vändning. Det finns en sådan här i boken också. Gärningsmannen har genomfört mordet eftersom offret var en viss typ av person. Under handlingen i boken spår inser man som läsare likväl som advokaten inser att han själv är den typen av person som offret var, även om han inte erkänner det fullt ut.

Boken *En God Man* är bra, väldigt bra. Inte bara för att den utspelas i Borås utan mer för att det är en bok där en spänning byggs upp och en bok som ger en lite överraskningar. Det är en väl skriven bok med ett bra språk (även om jag upptäckte grammatiska fel i den). Boken var svår att lämna ifrån sig, jag skulle mycket väl, om jag hade haft tid till det, sträckläst boken. Så bra är den faktiskt, helt klart något av det bästa jag har läst på väldigt länge.

Sen så är det alltid kul att då och då i stället för att ställa sig frågan *Varför* kunna ställa sig frågan *Varför Inte*.

Läs även andra bloggares åsikte

Sattarvandi kan få Vi:s pris

24 oktober 2011 kl 13:14, uppdaterad: 24 oktober 2011 kl 13:19

Ulf Lindström, Elin Boardy och Hassan Loo Sattarvandi konkurrerar om tidningens Vi:s litteraturpris 2011. De tre har nominerats till priset som förra året tilldelades Sara Stridsberg.

Tidningen Vi har delat ut sitt litteraturpris sedan 1947, då det delades mellan Tage Aurell, Stina Aronson, Arvid Brenner och Harald Forss. På senare år har bland andra Jonas Hassen Khemiri och Karolina Ramqvist fått det.

Ulf Lindström, som debuterade 1983, är aktuell med den psykologiska spänningsromanen "En god man". Elin Boardy debuterade 2008 och gav i år ut sin andra roman "Mot ljuset". Hassan Loo Sattarvandi debuterade samma år som Boardy och har nominerats för sin andra roman "Belägring".

Priset delas ut den 18 november och prissumman är 50 000 kronor.

SVD